

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Bảy ngày 25/06/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 926

“KÍNH TRỌNG QUỶ THẦN NHƯNG KHÔNG SÙNG BÁI”

Chúng ta kính trọng Quỷ Thần nhưng không sùng bái họ. “*Sùng bái*” chính là chúng ta đi cầu cạnh, van xin. Chúng ta thấy thế gian rất nhiều người đi cầu cạnh, van xin, thậm chí nịnh hót, bợ đỡ để mong Quỷ Thần ban phước, mong được tiêu tai giải nạn. Thật ra Quỷ Thần không làm được điều này. Nếu họ là Quỷ Thần cấp thấp được thờ cúng ở các miếu thì họ chỉ là Địa Thần, họ vẫn còn tham – sân – si, vẫn còn ham thích hưởng thụ cho nên đa phần mọi người giết hại chúng sanh để cúng các Địa Thần. Chúng ta kính trọng nhưng không sùng bái họ vì chúng ta sùng bái cũng không được lợi ích gì.

Nếu Quỷ Thần giúp chúng ta thì họ sẽ có điều kiện. Có nhiều người cung phụng cúng bái họ nhiều thì họ giúp, nhưng chúng ta phải liên tục cúng bái, nếu chúng ta không cúng bái thì họ sẽ sân hận và họ đòi lại hết những gì họ đã giúp chúng ta. Đây là điều Hòa Thượng đã nói rất nhiều lần ở trong các đề tài.

Nhiều người cho rằng họ không gặp may mắn vì chưa lấy được chồng, họ đi cúng bái nhờ Quỷ Thần. Đây là một việc đặc biệt sai lầm! Có một người mãi chưa lấy được chồng nên nhờ Thầy cúng làm lễ “*cúng giải ế*”. Chúng ta thấy việc này hết sức ngớ ngẩn. Người xưa nói: “***Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, vô duyên đối diện bất tương phùng***”. Nếu có duyên với nhau thì cho dù cách xa ngàn dặm cũng sẽ gặp nhau. Nếu đã không có duyên với nhau thì cho dù đối mặt với nhau cũng không thể gặp, vậy thì làm sao có thể tìm cầu! Nếu chúng ta không có duyên mà cố gắng cưỡng cầu ép duyên thì sẽ có đại họa bởi vì chỉ được một thời gian ngắn cũng sẽ tan rã.

Những người còn trẻ phải rất tỉnh táo! Chúng ta phải nỗ lực tu nhân tích đức! Nếu là người nữ thì chúng ta cố gắng hoàn thiện công dung ngôn hạnh của mình, cho dù họ ở xa ngàn dặm họ cũng sẽ tìm đến. Chúng ta phải hiểu đạo lý này. Chúng ta đi cầu Thần, cầu Quỷ để nhờ quỷ thần ban phước, nhờ quỷ thần làm cho bạch mã hoàng tử nào đó bị mê mờ mà kết duyên với mình thì đó là đại họa. Khi mê mờ họ kết duyên với chúng ta, khi họ tỉnh dậy thì đại họa sẽ đến.

Khi còn nhỏ, tôi có nghe một câu chuyện ở dưới quê. Có một người nam muốn lấy một cô gái xinh đẹp trong làng. Ông mua một chiếc khăn mùi xoa rất đẹp, biết cô gái sắp đi qua thì ông để chiếc khăn đó ở trên đường. Ngày xưa khăn mùi xoa rất quý hiếm nên cô gái nhặt lên để xem khăn của ai rồi

tìm cách trả lại. Khi gặp người nam kia, tự nhiên cô gái thấy có tình cảm rồi lấy làm chồng. Sau khi họ sinh được hai người con, người vợ tỉnh lại và không hiểu tại sao mình lại lấy người chồng này. Người vợ rất tức giận nên cứ nhìn thấy mặt chồng thì đuổi theo đòi chém. Chúng ta nghe câu chuyện này tưởng đó là một câu chuyện thần thoại, không có thật nhưng thế gian này cũng có nhiều người làm như vậy.

Có những người vợ, người chồng khi thấy đối phương không thương yêu mình nữa thì đi làm bùa ngải để được người kia tiếp tục yêu thương. Điều này hoàn toàn sai với Luật Nhân Quả. Tại sao chúng ta không xem lại đức hạnh của mình? Tất cả đều ở đức hạnh của chính mình. Một người vợ đảm đang, hiếu kính với Cha Mẹ, biết chăm sóc chồng, biết dạy con ngoan thì cho dù người chồng ra đường có gặp mỹ nhân, họ có động lòng nhưng cũng không thể bỏ người vợ ở nhà.

Đề tài này ảnh hưởng rất sâu sắc trong nhân gian cho nên Hòa Thượng hết lòng nhắc nhở những người học Phật phải tuyệt đối tin tưởng nhân quả, đừng tin theo Quỷ Thần, đừng sùng bái, cúng bái họ để mong họ giúp đỡ. Họ có thể sẽ giúp chúng ta nhưng có điều kiện, khi chúng ta không cung phụng họ nữa thì họ sẽ tức giận và đòi lại, còn đòi cả lãi. Cho nên chúng ta phải cẩn thận!

Hòa Thượng nói: **“Thập đạo vô thân”**. Trong mười cõi, đến Phật Bồ Tát cũng không có quyền năng để ban phước giáng họa cho chúng ta vậy thì Quỷ Thần làm sao có năng lực đó! Quỷ Thần chỉ có thể giúp chúng ta lấy hết tài khó trong vận mạng của chúng ta để chúng ta dùng trong một vài năm nhưng khi vận mạng chúng ta đã hết phước, hết tài khó rồi thì chúng ta te tua. Quỷ Thần không thể giúp chúng ta có thêm phước báu. Phước báu phải do chính chúng ta tu tạo. Chúng ta phải biết tu phước, phải biết tích phước, phải biết bồi phước. Nếu chúng ta suốt ngày lãng phí phước báu, khởi tâm động niệm chỉ nghĩ cách chiếm tiện nghi của người thì chúng ta sai rồi! Rất nhiều người ở trường học dùng nước, dùng điện một cách tùy tiện. Họ thấy nhà trường có điều hòa thì vào phòng điều hòa ngủ cho mát. Đây đều là chiếm tiện nghi của người. Có người thì biết, có người thì giả bộ không biết là mình đã chiếm tiện nghi của người.

Bài hôm trước, Hòa Thượng nói: **“Người chân thật học Phật là người không có một chút ý niệm chiếm tiện nghi của người khác. Nếu chúng ta còn có ý niệm chiếm tiện nghi của người khác thì chúng ta không phải là người học Phật”**.

Ngay việc chúng ta tiêu dư, tự tiện dùng đồ của người khác thì đã sai rồi. Lão cư sĩ Lý khi còn làm ở cơ quan nhà nước, mỗi lần lấy một phong bao, lấy một tờ giấy viết thư Ngài đều lên xin cấp trên. Khi cấp trên nói: **“Sao ông phiền phức quá vậy!”** thì Ngài Lý Bình Nam nói: **“Nếu tôi không xin phép Ngài thì tôi là người ăn cắp. Tôi học Phật, những gì không thuộc về tôi mà tôi lấy thì tôi là người ăn cắp!”**.

Hòa Thượng cũng nhắc đến câu chuyện có một vị quan to được cấp ô tô và điện thoại nhưng khi nào trao đổi việc công thì ông mới dùng điện thoại để gọi, đối với việc cá nhân thì ông không dùng. Nếu đi giải quyết việc công thì ông mới đi ô tô của cơ quan, nếu giải quyết việc cá nhân thì ông tìm phương tiện khác để đi. Người khác nói: “*Chẳng phải nhà nước cấp ô-tô, điện thoại cho ông dùng hay sao?*”. Ông nói: “*Nhà nước cấp cho tôi để làm việc công, không phải để làm việc tư*”. Người không có một chút ý niệm chiếm tiện nghi của mọi người khiến cho Trời, Người kính trọng vậy, Quý Thần khiếp sợ. Quý Thần không dám đến gần, không dám đùa cợt những người như vậy.

Khi dịch những đĩa đầu tiên, tôi vô cùng cảm xúc khi Hòa Thượng dạy Phật tử cách đối đãi với Quý Thần. Trong bộ đĩa “*Phật pháp vấn đáp*” mà Hòa Thượng giảng có 13 hộp, mỗi hộp 4 đĩa. Ngài trả lời các câu hỏi thắc mắc của Phật tử. Trong đó có một câu trả lời về Quý Thần làm tôi vô cùng tâm phục khẩu phục. Có người hỏi: “*Thưa Hòa Thượng! Gia đình con thờ Tiên Hồ Ly Tinh mà mấy mươi năm qua gia đình con được làm ăn khá giả, gia đình mạnh giỏi, mọi sự tốt đẹp. Bây giờ con biết Phật pháp rồi, Phật pháp cao siêu nhiệm màu, Phật pháp có thể giúp chúng con được an lạc, giải thoát. Vậy thì con phải làm như thế nào đối với Tiên Hồ Ly mà gia đình đang thờ?*”.

Hòa Thượng trả lời rất lý trí: “*Người học Phật chúng ta mỗi niệm đều tri ân. Chúng sanh có ân đức với ta cho dù nhỏ bằng một giọt nước thì ta cũng mỗi niệm không quên, huống chi Tiên Hồ Ly đã ở trong nhà các vị mấy mươi năm rồi. Tiên Hồ Ly giúp gia đình các vị bình an, mạnh giỏi, làm ăn phát đạt, vậy Tiên Hồ Ly là đại ân nhân của các vị rồi. Tiên Hồ Ly là Địa Tiên nên họ vẫn còn tham sân si, nhưng họ có năng lực. Nếu chúng ta làm phật lòng họ, họ có thể hại chết chúng ta. Hồ Ly là Địa Tiên, Địa Tiên vẫn kính trọng Phật. Bây giờ các vị học Phật thì các vị Thờ Phật ở giữa, Hồ Ly mà các vị đã thờ mấy chục năm rồi thì thờ bên cạnh. Mỗi khi các vị lạy Phật, các vị mời Hồ Ly cùng lạy Phật. Mỗi khi các vị niệm Phật, các vị mời Hồ Ly cùng niệm Phật. Mỗi khi các vị cầu vãng sanh Cực Lạc thì các vị cũng mời Hồ Ly cùng cầu vãng sanh Cực Lạc. Chúng ta không thể là người vong ân bội nghĩa! Nếu các vị vong ân bội nghĩa thì họ sẽ hại chết các vị đấy!*”.

Ân đức dù nhỏ bằng một giọt nước chúng ta cũng phải mỗi niệm không quên. Đối với ân sinh thành, ân giáo dưỡng thì chúng ta càng phải khắc sâu ghi nhớ. Tất cả Quý Thần đều kính trọng Phật. Có những người ở thế gian này dù là đối thủ của nhau nhưng họ vẫn kính trọng người có đức hạnh. Huống chi Phật là một đấng toàn năng, phước đức trí tuệ viên mãn. Họ là ân nhân của ta nhưng bây giờ ta học Phật, ta rước Phật về nhà thờ, ta mời Hồ Ly cũng học Phật, cùng lạy Phật, cùng lễ Phật thì bây giờ ta lại là ân nhân của Hồ Ly.

Có câu chuyện kể rằng có 3000 vị Thần Hộ Pháp cầu quy y với một vị Hòa Thượng trên núi cao. Vị Hòa Thượng này hỏi: “*Các ông có biết Phật không?*”. Các vị Thần Hộ Pháp trả lời: “*Chúng tôi biết.*”

Phật mới xuất hiện mấy bữa trước”, có nghĩa là họ đã ở thế gian này hơn 3000 năm. Vị Hòa Thượng này hỏi tiếp: “*Tại sao các vị gặp Phật mà không quy y với Phật?*”. Các vị Thần Hộ Pháp nói: “*Lúc đó chúng tôi không tin Phật. Bây giờ thấy thế gian khổ quá chúng tôi mới nghĩ đến việc học Phật để tìm cầu sự giải thoát*”. Không phải chúng sanh nào cũng có duyên với Phật. 3000 năm sau thì họ tìm đến để quy y với một đệ tử của Phật vì vị Hòa Thượng đó rất đức hạnh. Vị Hòa Thượng có 3000 Thần Hộ Pháp đến cầu quy y có mối quan hệ rất thân thiết với Hòa Thượng Tịnh Không. Vị Hòa Thượng ấy đã từng đến Singapore để nghe Hòa Thượng Tịnh Không giảng pháp nên mang câu chuyện này đến kể với Hòa Thượng Tịnh Không. Một vị Hòa Thượng được Thiên Thần đến quy y mà còn đến Singapore để thăm và nghe Hòa Thượng Tịnh Không giảng pháp, khi ở chùa cũng hàng ngày mở nghe Hòa Thượng Tịnh Không giảng pháp.

Quý Thần nào cũng kính trọng Hòa Thượng Hải Hiền. Ngài đã có 92 năm niệm Phật, tự tại vãng sanh lưu lại toàn thân xá lợi. Người như vậy không những Quý Thần mà Tiên Nhân cũng kính trọng. Hòa Thượng Hải Hiền cũng rất tán thán, kính trọng Hòa Thượng Tịnh Không. Hòa Thượng Hải Hiền đích thân nghe Hòa Thượng Tịnh Không giảng pháp, nhắc nhở mọi người nên nghe Hòa Thượng Tịnh Không giảng pháp. Hòa Thượng Hải Hiền đã tự tại vãng sanh lưu lại toàn thân xá lợi vậy. Vậy thì chúng ta biết đức hạnh của Hòa Thượng Tịnh Không cao đến nhường nào! Hòa Thượng Tịnh Không nếu không phải là Phật hóa thân thì cũng là một pháp thân Bồ Tát đã tu hành đạt đến mức không còn là phàm phu nữa. Chỉ những người mê mờ mới ngời đó mà chỉ trích Ngài!

Chúng ta ngày ngày học pháp của Hòa Thượng. Chúng ta lắng đọng xem những gì Hòa Thượng đã dạy mong lung ảo vọng hay là vô cùng thiết thực? Hòa Thượng nhìn thấy trong hàng học Phật, có những người chỉ suốt ngày chỉ lo tu phước mà không lo tu huệ. Hòa Thượng nói thẳng: “***Phật tử phải phước huệ song tu! Phật tử ở một số quốc gia chỉ thích tu phước, họ bố thí, xây trường, xây bệnh viện, làm rất nhiều việc thiện nhưng chính bản thân họ không trì trai, giữ giới***”. Có người trong một năm bố thí vài chục tỷ để đi làm từ thiện nhưng đời sống gia đình họ cũng có nhiều vấn đề, bản thân họ vẫn ăn thịt chúng sanh. Đó là họ chỉ thích tu phước mà không thích tu huệ.

Hòa Thượng còn nói: “***Người chỉ tu phước cũng có thể đi vào đường súc sanh để hưởng phước báu***”. Người tu phước nhiều vẫn có thể làm súc sanh như bạch tượng cho vua cưới, lạc đà, chim quý hiếm giá đến cả triệu đô. Người chỉ tu huệ mà không tu phước thì như người xưa có câu: “*A La Hán đi khát thực ôm bình bát không*”, có nghĩa là A La Hán đã chứng quả Lưu Tận Thông nhưng vì không có phước nên khi đi khát thực cũng không ai cho. Cho nên chúng ta phải phước huệ song tu.

Nếu chúng ta không được nhắc thì chúng ta cũng chỉ thích tu phước vì tu phước dễ hơn. Chúng ta có tiền thì chúng ta bố thí tiền xây chùa, xây trường học nhưng không muốn sửa đổi tập khí phiền não của

chính mình. Có Phật tử không giữ giới, vẫn lấy nhiều vợ nhưng khi bị người khác nhắc thì họ không hỗ trợ, không cúng dường nơi đó nữa. Rất nhiều người học Phật nhưng vẫn sát sanh, vẫn tà dâm, vẫn uống rượu. Khi có ai nói đến tập khí của họ thì họ không gặp mặt nữa. Khi được tán thán thì họ rất thích. Đối với những tập khí làm cho chúng ta sinh tử trong luân hồi trong nhiều đời nhiều kiếp mà họ không nhắc nhở, vẫn đồng thuận với chúng ta thì đó là chúng ta không may mắn!

Có nhiều người nói: “*Con buôn bán nên không thể không nói dối*”. Vậy mà có vị nói với họ: “*Có sao đâu! Phương tiện làm ăn thì phải nói dối chứ!*”. Chúng ta nghe mà đau lòng. Có người làm chủ chuỗi nhà hàng sushi, ngày ngày họ phải lóc thịt của không biết bao nhiêu con cá. Có người hỏi họ: “*Tại sao người học Phật, niệm Phật mà làm như vậy?*”. Họ trả lời: “*Đó là công việc, không phải là sát sanh!*”. Họ không nhận thức được rằng họ đang kinh doanh trên thân mạng của chúng sanh. Chuỗi cửa hàng sushi đó cũng đã phá sản từ lâu.

Chúng ta làm sai mà không được nhắc nhở thì chúng ta may mắn hay đại bất hạnh? Có nhiều người cảm thấy không thích bị nhắc đến những tập khí phiền não của họ. Người nào nhắc thì họ cách mặt luôn. Có người hỏi tôi: “*Thưa Thầy, con muốn mở quán chay để người ta ăn chay!*”. Tôi nói: “*Sao con không đi làm giáo dục giáo dục luân thường đạo đức có phải tốt hơn không? Mở quán chay đến lúc không bán được thì lại ôm phiền não*”. Có vị Thầy nổi tiếng nói với họ rằng: “*Con mở quán chay thì tốt vì sẽ giúp người ta ăn chay nhiều hơn!*”. Họ nghe theo vị Thầy đó, sau đó họ mở quán chay nhưng không thành công nên ôm một đồng phiền não, họ cũng ngại không còn muốn gặp tôi nữa.

Tôi biết có một gia đình học Phật, ở tầng trên họ làm đạo tràng nơi Phật tử ngày ngày niệm Phật cầu vãng sanh Cực Lạc nhưng ở tầng dưới họ bán thủy sản. Họ khoe với tôi: “*Ô tô của con đã chở rất nhiều những vị Thầy nổi tiếng đi làm Phật sự!*”. Những vị Thầy nổi tiếng còn không khuyên họ thì chúng ta là ai mà có thể khuyên họ? Hai vợ chồng đó nấu ăn rất ngon nên tôi khuyên họ mở quán ăn chay nhưng tôi chỉ là cư sĩ nên tôi khuyên mà họ không nghe. Một vài tháng sau, tôi có dịp ghé thăm thì thấy họ mở thêm quầy bán rượu ngoại. Họ làm một tủ rượu rất đẹp trưng bày các loại rượu Tây. Họ còn khoe với tôi: “*Con mới thỉnh một bức tượng A Di Đà Phật có nước men ngà rất đẹp, con mua 35 triệu!*” Khi đó tôi nghĩ: “*Trời ơi! Không biết họ bán bao nhiêu ký thịt chúng sanh để có thể đủ tiền mua bức tượng đây!*”. Tôi chỉ cười trừ rồi đi xuống. Đó là việc của năm - bảy năm về trước. Nếu bây giờ có dịp gặp lại thì tôi dám bảo đảm là họ đã “*te tua*” rồi. Làm gì có chuyện có thể sống yên ổn trên sinh mạng của chúng sanh!

Chúng ta phải lắng nghe, phải tiếp nhận những lời khuyên chân thành, những lời khuyên đúng như pháp. Hơn 900 đề tài qua, Hòa Thượng đều đưa ra lời khuyên cho chúng ta thông qua các đề tài như: “*Lộc tận thì nhân vong*”, “*Học Phật thì phải thật làm*”, “*Có chút năng lực thì đừng ngạo mạn*”. Chúng

ta phải tiếp nhận những lời khuyên này vì đây là những lời khuyên chân thành, chân thật giúp chúng ta có lợi ích.

Có nhiều Phật tử thường cúng tế Quỷ Thần để cầu xin cho con trai đỗ đạt, cầu xin con gái họ lấy được chồng. Hòa Thượng chỉ nhắc nhở chúng ta không nên làm như vậy chứ Ngài không ép buộc chúng ta. Hòa Thượng nói: **“Nhà Phật không dạy chúng ta cúng Thần, cúng Quỷ mà dạy chúng ta hiếu kính Cha Mẹ, phụng sự Sư Trưởng. Cha Mẹ và Thầy Cô là những người có thể hi sinh bản thân vì sự thành tựu của chúng ta. Vậy thì tại sao chúng ta không hiếu thuận Cha Mẹ, kính trọng Thầy Cô mà lại đi cầu Thần cầu Quỷ? Cho nên đối với Cha Mẹ, Tổ Tiên, đối với Chí Thánh Tôn Sư, chúng ta phải nên lễ bái, phụng thờ”**. Chúng ta phải nên phụng thờ lễ bái Tổ tiên và những bậc Thầy khả kính.

Hòa Thượng nhắc lại câu chuyện trong cuốn **“An Sĩ Toàn Thư”**, nói về Cư sĩ Châu An Sĩ. Thái độ của Cư sĩ Châu An Sĩ đối với Quỷ Thần là tấm gương cho người học Phật chúng ta. Khi đến miếu thờ Quỷ Thần, ông cũng thắp hương, cũng vái chào nhưng không lạy. Vì sao vậy? Quỷ Thần là Địa Thần, người học Phật chân chính có phước báu rất lớn, lạy Quỷ Thần thì Quỷ Thần không dám nhận, cũng giống như một người có đức độ mà lạy một người không có đức độ thì họ sẽ không chịu nổi.

Hòa Thượng nói: **“Ta có thể cúi đầu, khoanh tay, cung kính cúi 90 độ đối với Quỷ Thần là được”**. Hòa Thượng nhắc: **“Châu An Sĩ không những vái chào mà còn nói pháp cho họ nghe, khuyên họ phải quy y Tam Bảo, khuyên họ đoạn trừ tâm sát sinh. Quỷ Thần tâm sân hận rất nặng nên ông khuyên họ đừng có tâm sát sanh. Sát nghiệp của họ rất nặng nên nếu bạn đắc tội với họ thì họ sẽ tìm bạn gây phiền phức. Chúng ta nên khuyên Quỷ Thần ăn chay, không nên tiếp nhận những đồ cúng tế tanh hôi và khuyên họ niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Đây là thái độ tốt nhất của người đệ tử Phật đối với Quỷ Thần. Chúng ta phải nên học tập”**. Cư sĩ Châu An Sĩ không những không cầu xin họ mà còn nói pháp cho họ nghe, khuyên họ đoạn ác tu thiện, khuyên họ ăn chay, đừng tiếp nhận những đồ cúng tế tanh hôi. Ông còn khuyên họ niệm Phật, cầu vãng sanh Cực Lạc.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!